

Duminică 20 Aprilie 2008

Duminica a 6-a din Post

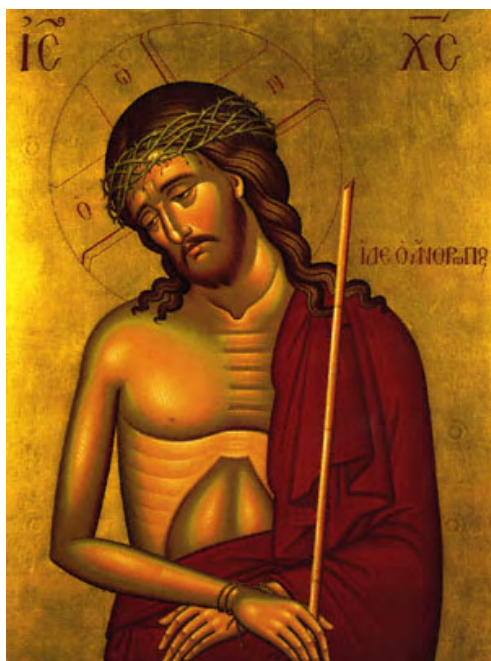
**Intrarea Domnului în Ierusalim
(A Floriilor)**

Sfânta Evanghelie după Ioan, Capitolul 12, 1-18.

1. Deci, cu șase zile înainte de Paști, Iisus a venit în Betania, unde era Lazăr, pe care îl înviase din morți.
2. Și I-au făcut acolo cină și Maria slujea. Iar Lazăr era unul dintre cei ce se așezau cu El la masă.
3. Deci Maria, luând o litră cu mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Iisus și le-a șters cu părul capului ei, iar casa s-a umplut de mirosul mirului.
4. Iar Iuda Iscarioteanul, unul dintre ucenicii Lui, care avea să-L vândă, a zis:
5. Pentru ce nu s-a vândut mirul acesta cu trei sute de dinari și să-i fi dat săracilor?
6. Dar el a zis aceasta, nu pentru că îi era grijă de săraci, ci pentru că era fur și, având pungă, lua din ce se punea în ea.
7. A zis deci Iisus: Las-o, că pentru ziua îngropării Mele l-a păstrat.
8. Că pe săraci totdeauna îi aveți cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.
9. Deci mulțime mare de iudei au aflat că este acolo și au venit nu numai pentru Iisus, ci să vadă și pe Lazăr pe care-l înviase din morți.
10. Și s-au sfătuit arhieriei ca și pe Lazăr să-l omoare.
11. Căci, din cauza lui mulți dintre iudei mergeau și credeau în Iisus.
12. A doua zi, mulțime multă, care venise la sărbătoare, auzind că Iisus vine în Ierusalim,
13. Au luat ramuri de finic și au ieșit întru întâmpinarea Lui și strigau: Osana! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel!
14. Și Iisus, găsind un asin tânăr, a șezut pe el, precum este scris:
15. "Nu te teme, fiica Sionului! Iată Împăratul tău vine, șezând pe mânzul asinei".
16. Acestea nu le-au înțelese ucenicii Lui la început, dar când S-a preaslăvit Iisus, atunci și-au adus aminte că acestea I le-au făcut Lui.
17. Deci da mărturie mulțimea care era cu El, când l-a strigat pe Lazăr din mormânt și l-a înviat din morți.
18. De aceea L-a și întâmpinat mulțimea, pentru că auzise că El a făcut minunea aceasta.

Citiți din Sfânta Scriptură: Apostolul, Filipeni 4, 4-9

Săptămâna Patimilor

Iată-ne ajunși la ultima treaptă a urcușului duhovnicesc pe care Postul ne-o pune în față: Săptămâna Patimilor sau Săptămâna cea Mare. În timpul ei ne reamintim și retrăim ultimele zile din viața Mântuitorului, cu întreaga lor tensiune și dramă lăuntrică, într-o stare de sobrietate și măreție în același timp, de tristețe, dar și de bucurie, de pocăință, dar și de nădejde.

Fiecare zi are un înțeles și un mesaj foarte clar și adânc.

Prima zi a Săptămânii Patimilor începe cu Vecernia de sâmbătă seara, care conduce spre slujba **Intrării Domnului în**

Ierusalim de a doua zi dimineața (Duminică). Hristos își face intrarea triumfală în Ierusalim, fiind primit cu ramuri de palmier (credincioșii ortodocși aduc la biserică ramuri de salcie), ca un împărat; astfel se vestește venirea pe pământ a Împărăției Cerurilor.

Primele trei zile se numesc mari și sfinte pentru că reamintesc sensul eshatologic al Paștelui. A patra zi, joi, marchează cea din urmă Cină a Domnului cu ucenicii Săi și trădarea lui Iuda. A cincea zi, vineri, numită și “Paștile Crucii”, este cu adevărat începutul Paștelui (Trecere), iar sâmbătă este ziua în care tristețea este transformată în bucurie prin omorârea morții.

Lunea cea Mare

“Iată Mirele vine în miezul nopții și fericită este sluga pe care o va afla priveghind; iar nevrednică este iarăși cea pe care o va afla lenevindu-se. Vezi, dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreunezi, ca să nu te dai morții și afară de Împărăție să te încui; ci te deșteaptă strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeu, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi”. (Troparul zilei)

În această zi, se face pomenire de fericitul Iosif, cel preafrumos, și de smochinul ce s-a uscat prin blestemul Domnului. De astăzi încep Sfintele Patimi ale Domnului nostru Iisus Hristos. Iosif cel preafrumos – fiul cel mai mic al patriarhului Iacov, născut din Rahila – este icoană a lui Hristos, pentru că, asemenea lui, și Domnul nostru a fost invidiat de iudei, a fost vândut de ucenicul său cu treizeci de arginți, a fost închis în groapa întunecoasă a mormântului. Sculându-Se de acolo prin El însuși, împărățește peste Egipt, adică peste tot păcatul, îl învinge cu putere și, ca un iubitor de oameni, ne răscumpără prin darea hranei celei de taină, dându-Se pe El însuși pentru noi și ne hrănește cu pâine cerească. Tot în aceeași zi facem pomenire de **smochinul cel neroditor** care s-a uscat prin blestemul Domnului (**Matei 21, 17-19**). Ca să convingă poporul nerecunoscător că are putere îndestulătoare și spre a pedepsi, ca un Bun nu vrea să-și arate puterea Sa de a pedepsi față de om, ci față de ceva care are o fire neînsuflețită și nesimțitoare. Istoria smochinului a fost așezată aici spre a îndemna la umilință, după cum istoria lui Iosif a fost așezată spre a ne înfățișa pe Hristos. Fiecare suflet lipsit de orice roadă duhovnicească este un smochin. Dacă Domnul nu găsește în el odihnă, a doua zi, adică după viața aceasta de acum, îl usucă prin blestem și-l trimite în focul veșnic.

(Pr. Sabin Vodă – Cuvântul Credinței)

“Cămara Ta, Mântuitorule, o văd împodobită și îmbrăcăminte nu am ca să intru într-însa. Luminează-mi haina sufletului meu, Dătătorule de lumină și mă mântuiește”. (Condacul zilei)

Marțea cea Mare

Această zi ne pregătește pentru intrarea în cămara Mântuitorului, cu două parabole strict eshatologice – **parabola celor zece fecioare** (**Matei 25, 1-13**) și **parabola talanților** (**Matei 25, 14-30; Luca 19, 12-27**).

Când Domnul se suia la Ierusalim și se ducea la Patimă, a spus ucenicilor Săi și aceste două parabole, pentru ca nu cumva cineva trăind în feciorie să nu se îngrijească și de celelalte virtuți și mai ales de miloste-

nie, prin care se vedește strălucirea fecioriei. Pe cinci dintre fecioare le numește înțelepte căci împreună cu fecioria au avut și minunatul și îmbelșugatul undelemn al milostivirii. Pe celelalte cinci le numește nebune pentru că, deși ele aveau virtutea fecioriei, nu aveau în aceeași măsură milostenie. Pe când se scurgea noaptea acestei vieți au adormit toate fecioarele, adică au murit. Cu adevărat moartea se numește somn. Pe când dormeau ele, strigăt mare s-a făcut la miezul nopții; cele care au avut undelemn din belșug au intrat cu mirele la deschiderea ușilor, iar cele nebune, pentru că nu aveau undelemn din destul îl căutau după ce s-au sculat din somn. Pentru aceasta deci, au rânduit dumnezeieștii Părinți pilda celor zece fecioare, împreună cu cea a talanților, ca să ne îndemne să veghem neconținut și să fim gata să ieșim în întâmpinarea adevăratului Mire prin fapte bune, dar mai cu seama prin milostenie, pentru că neștiută este ziua și ceasul sfârșitului vieții. Dacă vom săvârși o singură virtute, cea mai mare chiar, și nu ne vom îngriji de celelalte, și mai cu seamă de milostenie, nu vom intra cu Hristos în odihna veșnică, ci vom fi întorși rușinați. Și într-adevăr nu-i lucru mai rușinos ca fecioria să fie biruită de bani.

(Pr. Sabin Vodă – Cuvântul Credinței)

“La ceasul sfârșitului, suflați, gândind și de tăierea smochinului temându-te, cu iubire de osteneală lucrează-l, ticăloase, priveghind și strigând: Să nu rămânem afară de camera lui Hristos”. (Condacul zilei)

Miercurea cea Mare

În această zi, se face pomenire de **femeia cea păcătoasă (Matei 25, 17-13; Luca 7, 37-50)**, care a uns cu mir pe Domnul pentru că lucrul acesta s-a întâmplat puțin înainte de mântuitoarea patimă. Când Iisus s-a suit în Ierusalim și era în casa lui Simon cel lepros, o femeie păcătoasă s-a apropiat de El și a turnat pe capul Lui acel mir de mare preț. Pomenirea ei s-a pus în acea zi pentru ca, după cuvântul Mântuitorului, să se predice pretutindeni și tuturor fapta ei cea cu multă căldură. Ce-a îndemnat-o oare la asta? Dragostea pe care ea a văzut că o are Hristos pentru toți, dar mai cu seamă faptul de acum, când L-a văzut că intră în casa unui lepros. Se gândea deci femeia că îi va vindeca boala după cum l-a vindecat și pe acela. Și într-adevăr Hristos a tămăduit-o dându-i iertare de păcate.

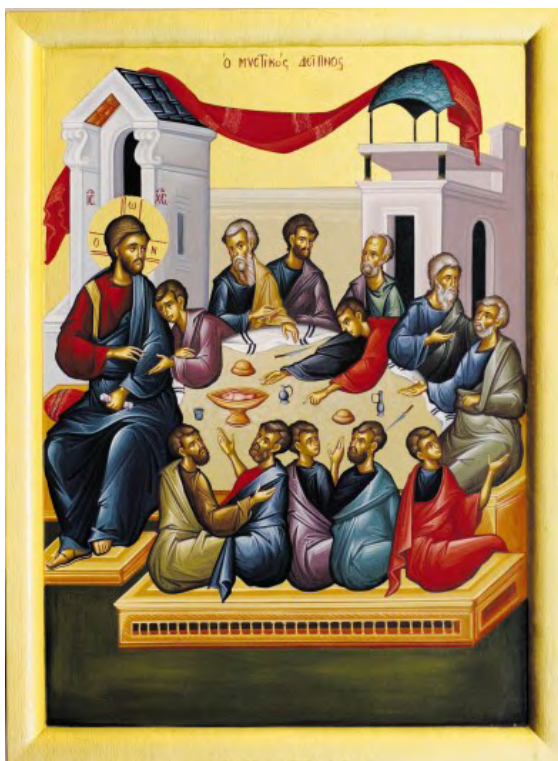
(Pr. Sabin Vodă)

“Doamne femeia ce căzuse în păcate multe, simțind dumnezeirea Ta, luând rânduiala de mironosiță și tânguindu-se, a adus Ție mir mai înainte de îngropare...” (Casiana monahia)

Tot în Sfânta și Marea Miercuri se săvârșește Taina Sfântului Maslu, în amintirea ungerii lui Hristos cu mir, în Betania. La sfârșitul slujbei, preotul îi unge pe credincioși cu Sfântul Mir. Tot în această zi se pomenește vinderea lui Iisus de către Iuda (de aceea credincioșii ortodocși țin și miercurea ca zi de post de-a lungul întregului an).

Joia Cinei Celei de Taină

“Când măriții ucenici la spălarea Cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de arginți bolnăvindându-se, s-a întunecat ... Vezi, iubitorule de avuții, cel ce pentru acestea spânzurare și-a agonisit. Fugi de sufletul nesățios care a îndrăznit unele ca acestea asupra Împăratului. Cel ce ești peste toți bun, Doamne, slavă Ție”. (Tropar)

În această zi prăznuim:

- **Spălarea picioarelor,**
- **Cina cea de taină,**
- **Rugăciunea din grădina Ghetsimani, - Vânzarea și prinderea Domnului.**

Înainte de a începe Cina, Hristos S-a sculat, Și-a dezbrăcat hainele și El singur a spălat picioarele tuturor. Prin aceasta a vrut să îl facă pe Iuda să se rușineze, iar celorlalti să le aducă aminte să nu umble după întâietăți: **“Cel care vrea să fie întâiul să fie slujitorul tuturor”** (Marcu 9, 35),

dându-Se El însuși pildă. La sfârșitul mesei aduce vorbă și despre vânzarea Lui. După puțin timp, luând pâinea a zis: “*Luați mâncați*”; la fel și paharul, zicând: “*Beți dintru acesta toți, acesta este Sângele Meu, al Legii celei Noi. Aceasta să o faceți întru pomenirea Mea*” (**Matei 26, 26-28**).

După aceea, arătându-Se om, spune ucenicilor: “*Întristat este sufletul meu până la moarte*” (**Matei 26, 38**) și S-a rugat în Grădina Ghetsimani cu sudoare de sânge (**Luca 22, 44**). Iuda cunoștea locul și, luând câțiva soldati, a venit să-L prindă. A fost prins și dus la Ana, la Caiafa, și în cele din urmă la Pilat. Acum Petru se va lepăda de trei ori de Hristos, tăgăduind că-L cunoaște. Pentru a ne reaminti de toate acestea, seara se scoate în mijlocul bisericii Sfânta Cruce.

(Pr. Sabin Vodă – *Cuvântul Credinței*)

Sfânta și Marea Joi începe cu slujba Vecerniei unită cu Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare. În această zi se face și sfințirea unui al doilea Agneț, care va fi folosit apoi de-a lungul anului la împărtășirea bolnavilor (și a copiilor). Acest moment amintește de prezența lui Hristos pe pământ la momentul Cinei cele de Taină. În unele locuri, după rugăciunea amvonului se face Slujba spălării picioarelor, amintind de gestul lui Hristos care a spălat picioarele ucenicilor, după Cină.

Seara se face Utrenia pentru Vinerea Patimilor, cu Denia celor 12 Evanghelii. Pericopele evanghelice citite amintesc ultimele învățături ale Mântuitorului către ucenici, precum și înainte-vestirea Patimilor Sale, rugăciunea pe care o face Hristos și Noul Legământ. Cele doisprezece pericope evanghelice citite atunci sunt:

Ioan 13, 31-18, 1
Ioan 18, 1-29
Matei 26, 57-75
Ioan 18, 28 - 19, 16
Matei 27, 3-32
Marcu 15, 16-32
Matei 27, 33-54
Luca 23, 32-49
Ioan 19, 19-37
Marcu 15, 43-47
Ioan 19, 38-42
Matei 27, 62-66

Vinerea Patimilor

În această zi, se pomenesc sfintele si mântuitoarele si înfricoșătoarele Patimi ale Domnului nostru Iisus Hristos pe care le-a primit de bunăvoie pentru noi.

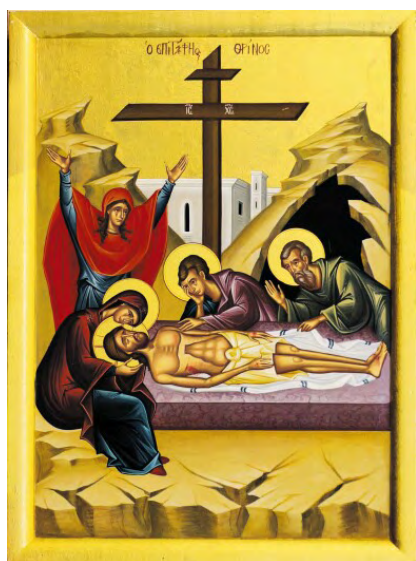
Se mai face încă pomenire de mărturisirea mântuitoare făcută de tâlharul recunoscător care a fost împreună cu El.

Biserica numește Patimile Domnului: sfinte – pentru că Cel ce le-a răbdat este Sfântul Sfinților, sfințenia însăși; mântuitoare – pentru că ele sunt prețul cu care Domnul a răscumpărat neamul omenesc din robia

păcatului; înfricoșătoare pentru că nu poate fi ceva mai înfricoșător decât ocară pe care Făcătorul a răbdat-o de la făptura Sa.

În această zi nu se săvârșește Liturghia pentru că însuși Mielul lui Dumnezeu este jertfit acum; este vreme de post total, pentru că Mirele s-a luat de la noi. **(Matei 9, 15)**. Se fac numai ceasurile împărătești care ne pun înainte nemărginita smerenie a Domnului, Crucea cea dătătoare de viață și credința tâlharului. Seara săvârșim denia prohodului Domnului, care este ultima treaptă a tânguiri pentru Hristos, înainte de Învierea Sa. Se înconjoară de trei ori biserica cu Sfântul Epitaf – semn al celor trei zile petrecute în mormânt.

(Pr. Sabin Vodă – Cuvântul Crediinței)

***“În mormânt, Viață, pus ai fost,
Hristoase, și s-au spăimântat oștirile
îngerești, smerirea Ta cea multă
preamărind”.***

(Starea întâi – Prohod)

Sâmbăta cea Mare

În această sfântă zi, prăznuim îngroparea dumnezeiască a Mântuitorului nostru Iisus Hristos și pogorârea în iad, prin care neamul nostru, fiind chemat din stricăciune, a fost mutat la viața veșnică.

Iosif cel din Arimateea, coborând de pe cruce Sfântul trup al Domnului, l-a îngropat în mormânt nou, punând o piatră mare la intrarea lui: **“Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând prea curat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și cu mirese, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus”.** (Tropar)

Cuvântul lui Dumnezeu a stat cu trupul în mormânt iar cu sufletul lui curat și dumnezeiesc Se pogoară în iad. Sufletul a fost despărțit prin moarte de trup și l-a dat în mâinile Tatălui. Si-a dat și propriul Său sânge, pret de răscumpărare pentru noi. Trupul Domnului a suferit și despărțirea sufletului de trup, dar nicidecum stricăciunea în înțelesul unei putreziri a trupului. După-amiază săvârșim Liturghia Sfântului Vasile unită cu vecernia.

(Pr. Sabin Vodă – Cuvântul Credinței)

“Să tacă tot trupul omenesc și să stea cu frică și cu cutremur și nimic pământesc întru sine să nu gândească, că Împăratul împăraților și Domnul domnilor merge să se junghie și să se dea spre mâncare credincioșilor. Si merg înaintea lui cetele îngerești cu toată căpetenia și puterea, heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, fețele acoperindu-și și cântând cântare: Aliluia, Aliluia, Aliluia”.

(Heruvic)

Sărbătorirea Paștilor, Sărbătoarea sărbătorilor

Începe chiar înainte de miezul nopții cu Canonul Sâmbetei celei Mari; La miezul nopții, preotul ia lumină de la candela de pe Sfântul Altar și o dă mai departe credincioșilor, zicând de trei ori: **“Veniți de primiți lumină!”**

Apoi, cu preotul în frunte, credincioșii ies din biserică în procesiune cântând **“Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, îngerii o laudă în ceruri și pe noi pe pământ ne învrednicește cu inimă curată să Te mărim”.** Afară, preotul citește Sfânta Evanghelie a Învierii de la Matei 28, 1-16.

HRISTOS A ÎNVIAT ÎN INIMA TA!

*Oare ce cuvânt nou le mai poate spune cineva tinerilor mei prieteni? Au trecut de atunci ani îndelungați. O nouă generație s-a ridicat, călită de o experiență unică și, poate, atinsă de un nou scepticism, născut din contactul cu lumea Occidentului rătăcită de la dreapta credință. Poate că astăzi, chiar mai mult decât atunci când am rostit cele **Șapte cuvinte...** (în 1978), sufletul tinerilor – pe care îi consider prietenii mei, ca și atunci (căci tot în numele lui Iisus Hristos vorbesc) – este lovit de maladii psihice aduse din lumea largă de o propagandă perfidă, deghizată adeseori sub masca unei democrații*

deșuchiate și luând înfățișarea creștinismului, așa cum satana se îmbracă în lumină de înger pentru a înșela pe cât mai mulți.

Atunci erai oprimat prin forță, ceea ce crea în tine o rezistență naturală față de un sistem de gândire materialist, cu aspect mistic. Nu credeai, tinere, în nimic din ce ți se spunea pe atunci, pentru că, așa cum știi, sub forma adevărilor relative, pe care stăpânii vremii le proclamau ca adevăruri absolute, se ascundea o minciună deopotrivă totală și totalitară. Atunci glasul preotului ajungea la tine prin predica rostită cu prețul libertății și chiar al vieții, iar adevărul lui Hristos îți consola sufletul rănit de violența limbajului politic și de teroarea fizică. Atunci ți se vorbea de internaționalismul comunist și de existența exclusiv materială, prin care se căuta uciderea iubirii universale a Mântuitorului. Atunci ți se spunea că ești o simplă piesă, fără libertate, în mecanismul social și politic, că numai integrarea în necesitate îți aduce libertatea.

Cuvânt alcătuit de Pr. Calciu după 20 de ani, la cererea a numeroși tineri din România, și îndeodebi a studenților din A.S.C.O.R.

Hristos te chema însă la o libertate mai mare, de cu totul alt ordin, atunci când spunea: "Sfințește-i pe dînșii întru adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul" (Ioan 17, 17). sau "Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi" (Ioan 8, 32). Nu este așa, prietenul meu, că atunci Adevărul creștin ți se părea limpede și ușor de înțeles? Oare acum, în plasa de minciuni care te cuprinde din toate părțile, mai poți distinge la fel de lesne adevărul de ne-adevăr? Sub năvala "evangelizării" de tip protestant și american, în care adevăruri parțiale ale creștinismului îți sunt predicate pe fondul satanic al rock-ului și în forma teatralizării de cartier, cu răcnete și lacrimi false, cu minuni și vindecări care plouă peste capul tău buimăcit, cum mai poți găsi pe Hristos cel adevărat în inima ta?

Ieri, sub teroarea ateismului comunist, puteai să-ți împodobești sufletul cu trupul Domnului, uns cu miresme, așa cum îl puseseră în mormînt Iosif și Nicodim. Astăzi, sedus de ritmul infernal al tobelor și de vuietul cu ritm sălbatic al "propovăduirii" sectante, nu-L mai găsești pe Dumnezeu și stai, ca Maria Magdalena, plângând în fața mormântului gol al sufletului tău. Cine ți L-a furat pe Dumnezeu? Care grădinar L-a ascuns de tine, ca să fii acum singur și să plângi? Întoarce-te la adevărul simplu al credinței și la textul învierii lui Hristos. Aleargă ca Petru și Ioan spre mormântul Domnului, apleacă-te, intră, și vei vedea și vei crede, cunoscând Scriptura, că Iisus trebuia să învieze din morți! Poate că ieri, când comunismul căuta să smulgă orice credință din inima ta și să facă din tine un simplu șurub în angrenajul mașinii sociale, tu, dintr-un spirit de revoltă tinerească, Îl aveai mai mult pe Hristos în sufletul tău decât Îl ai astăzi. Azi ești atacat din toate părțile, cu zgomot ritmic de tobe, de toate organizațiile anticreștine, care vor să facă din vechile popoare credincioase un fel de amestec inform, ușor de condus acolo unde vor ei, așa cum se întâmplă și cu lumea politică, unde câțiva indivizi sunt unși în taină și puși să conducă, de pe poziții internaționale de forță, toate popoarele: ei decid ce neam are dreptul să nască prunci sau să moară prin nenașteri; ei se substituie lui Dumnezeu și trasează destinul națiunilor după placul sau interesul lor. Cine nu se supune, să piară!

Acest totalitarism se exprimă tot mai mult și în viața Bisericii, prin organizații internaționale ecumenice de tip masonic, care impun de fapt o nouă religie, o nouă liturghie, fără nici o sacralitate, fără taine și fără ritual, ca într-o piesă modernă. Teatrele așa-zis religioase, pe care le vedeți înjghebate prin piețele publice de anumiți tineri veniți din Occi -

dent, reprezintă desacralizarea creștinismului și a liturghiei, desacralizare la care, din nefericire, se pretează și unii reprezentanți ai clerului ortodox, așa cum este cazul broșurii **Reconcilierea – dar al lui Dumnezeu și început de viață nouă**, editată la Iași, în 1995, printre editori găsindu-se și un preot ortodox (desigur, nu fără aprobarea ierarhului său). Această lucrare, în porțiunea ei liturgică, este un atentat la sfințenia liturghiei ortodoxe și o negare a valorii ei de taină.

Cum să nu stai, ca Maria, în fața unui mormânt gol? Toate aceste atacuri sunt date împotriva ta, tinere, cu osebite împotriva ta, căci ești mai lipsit de apărare și mai sensibil la nedreptăți; și toate vor să-ți spună că ești un mormânt gol dacă nu ascuți de ei. Însă stă scris: "Iubiților, nu dați crezare oricărui duh, ci ispitiți și cercetați duhurile de sunt de la Dumnezeu, fiindcă mulți prooroci mincinoși au ieșit în lume" [Ioan 1; 4, 1].

Cine ispitește astăzi duhurile dacă sunt de la Dumnezeu, când înșiși preoții ortodocși și catolici ajung să predice un mesianism anticreștin, asemenea sectelor înființate de rebelii Bisericii? Cine te apără de rătăcire, fratele meu mai tânăr? Cine îți reîmpodobește inima cu prezența lui Hristos cel adevărat, nu cu hristoșii mincinoși ai acestui veac?

"Și celor câți L-au primit, care cred în numele Lui, le-a dat putere ca să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut. Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi, și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr...Și din plinătatea Lui noi toți am luat, și har peste har" [Ioan 1, 12-14 și 16].

Te-ai născut, tinere, din nou, nu din poftă trupească, nici bărbătească, ci din Dumnezeu, Care S-a făcut trup pentru tine și din a Cărui plinătate te-ai împărtășit, și har după har ai luat. Acest har îți este scut împotriva desfrânarilor la care te îndeamnă învățătorii tăi de azi, vorbindu-ți despre libertate ca despre ridicarea oricăror opreliști din fața ta. Bunul simț este un fetiș, cinstea – o noțiune perimată, sexualitatea – o descătușare a animalului din tine, asemănarea ta cu Hristos – o poveste creată de preoți, iar iubirea de Dumnezeu și de semenii – o nouă formă de încătușare a personalității. Cercetează în inima ta, dincolo de acest hățiș diabolic al minciunii, și vei găsi Adevărul, singurul care te face liber! Și supremul adevăr este Învierea. Învierea lui Hristos, ca pârgă a învierii tale.

Se apropie Săptămâna Patimilor, pe care o întâmpinăm plini de durere și pocăință pentru participarea noastră la uciderea lui Hristos, nu numai din simplă descendență "adamică", dar și prin actele noastre de fiecare clipă prin care L-am rănit pe El, idealul desăvârșirii umane, prin căderile noastre de fiecare zi. Preotul va proclama de la altar "moartea lui Dumnezeu", iarăși și iarăși, halucinant și obsedant, în timpul celor 12 Evanghelii. În Vinerea Mare, ne vom tângui ca Sfânta Fecioară pentru moartea Lui: "Primăvară dulce, Fiul meu cel dulce, frumusețea unde Ți-a apus?". Îndurerați vom fi și plini de lacrimi, dar niciodată deznădăjduiți, fiindcă știm că a venit vremea când "Fiul Omului va fi prins și dat pe mâna bătrânilor, care-L vor judeca și-L vor condamna, și va fi dat la moarte, dar a treia zi va învia" (Matei 16, 21 și 17, 23 sau 20, 18-19; Marcu 10, 33-34; Luca 9, 22 sau 18, 31-32). De aceea și cântăm în timpul Prohodului: "Ca un leu, Tu, Doamne, în mormânt apunând, ca un pui de leu Te scoli, înviind din morți". Cu carnea sfâșiată, îmbătrânită de chinuri, Hristos se scoală "ca un pui de leu", înnoit prin spiritualizarea totală a trupului. "Ca un pui de leu" iese din giulgiurile întărite de miruri, lăsându-le neatînse, păstrând forma; "ca un pui de leu" se ridică strălucitor prin piatra mormântului, fără a lăsa urme, piatră pe care, apoi, îngerul o va ridica pentru a arăta femeilor că Iisus nu mai era în mormânt: "Veniți de vedeți locul unde a zăcut!" (Matei 28, 6).

Hristos a Înviat!

Paradoxal: preotul, care îți spusese că Hristos a murit, proclamă acum, în lumina strălucitoare a Adevărului, că El a înviat. El știe, el îți propovăduiește adevărul Învierii cu convingere. Nu mai ești un mormânt gol, prietene! Hristos cel înviat te locuiește și bucuria Lui rămâne întregă în tine. De Paștele lui 1981, eram în închisoarea Aiud. Dimineața, când garda se schimba, încalcând toate regulamentele draconice ale închisorii, i-am spus gardianului (unul dintre cei mai cruzi): "Hristos a Înviat!". A ezitat câteva clipe, în care, ca într-o străfulgerare, am văzut perindându-se pe chipul lui inocența copilăriei, când mama sau bunica îl ducea de mână la biserică și când auzea glasul ca de înger al preotului spunând: "Hristos a Înviat!". După această clipă de ezitare, mi-a răspuns în șoaptă: "Adevărat a Înviat!". A fost pentru mine cea mai sigură dovadă că nu mă înșelasem niciodată în această privință: cel care mă tortura îmi confirma Învierea Domnului! Am plâns în tăcere, cu lacrimi de bucurie.

Mai târziu a venit colonelul Prisăcaru, să-mi dovedească, acolo, după gratii, în frig și foame, prin argumente marxiste, că era stupid să cred și să afirm învierea lui Hristos. A intrat în celulă și i-am spus: "Hristos a Înviat!". M-a privit fix câteva secunde și apoi m-a întrebat: "L-ai văzut tu?". "Nu L-am văzut eu, domnule colonel, dar cred în Înviere pentru autoritatea celor care L-au văzut înviat și au mărturisit: apostolii și ucenicii, femeile mironosițe, ostașii care au zăcut ca morți, străpunși de lumina Învierii, milioanele de mucenici care, în clipa morții martirice, au avut viziunea lui Iisus cel înviat. Nici dumneavoastră nu ați văzut Polul Nord, dar nu vă îndoiiți de existența lui, pentru autoritatea celor ce v-au informat. Nu i-ați văzut pe Marx, nici pe Engels, nici pe Lenin, dar credeți în existența lor și, presupun, în teoriile lor, pentru autoritatea celor ce vă vorbesc despre ei..." Mă risipeam într-o argumentație stupidă și cadaverizată, folosind dovezi omenești, moarte dinainte de a le fi rostit, atunci când Adevărul suprem constă în simpla lui proclamare. Treceam, oarecum, prin situația Sfântului Apostol Pavel, care făcea uz de filosofie în fața cetățenilor athenieni, vorbind despre iraționalul, antiraționalul act al Învierii (Fapte 17, 15-32). Ucideam, treptat-treptat, duhul adevărului pe care gardianul de mai înainte îl aprinsese în celula mea prin simpla confirmare a Învierii: "Adevărat a Înviat!"...

Tinere prieten, pot să-ți înșir dovezile biblice ale Învierii, pot să te trimit la mormânt cu Petru și Ioan, ca să vezi cum a ieșit Iisus din giulgiuri, fără să le strice forma, sau din piatră, fără s-o spargă; pot să-ți spun, ca pe apă, toate arătările Lui în fața apostolilor, a ucenicilor și a sfinților. Toate sunt, în gura mea, fum și ceață, dacă Duhul lui Dumnezeu nu vorbește prin mine.

Hristos a Înviat în inima ta înainte de a ți-o spune eu sau altcineva. Și tu știai acest lucru și l-ai confirmat, asemenea gardianului meu, atunci când ai strigat din adâncul convingerii neargumentate: "Adevărat a Înviat!". Nu alerga după spectacole; nu alerga după minuni ieftine făcute pe scenă; nu alerga la bolboroselile fără sens ale sectanților: vorbele lor neînțelese sunt șerpi care le ies din gură! Nu alerga la teatralitatea predicării unora ca aceștia: toate sunt minciuni, toate sunt armele ascunse ale satanei! Mergi la cel mai simplu dintre adevăruri, la cel mai neargumentat și mai de neargumentat:

Hristos a Înviat! Adevărat a Înviat!

Data Sfintelor Paști 2009

19 aprilie 2009 (Postul Mare începe pe 2 Martie 2009)

Posturile de peste anii 2008 și 2009

Postul Sfintelor Paști 2008: 10 martie - 26 aprilie 2008

(2009: 2 martie - 18 aprilie)

Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel (variază de la un an la altul în funcție de ziua Cincizecimii): 23-28 iunie 2008 (2009: 15-28 iunie)

Postul Adormirii Maicii Domnului: 1-14 august

Postul Nașterii Domnului (Postul Craciunului): 15 noiembrie-24 decembrie

Toate zilele de miercuri și vineri de peste an în afara celor notate cu Harți
Trei zile excepționale: Ajunul Bobotezei (5 ianuarie), Tăierea capului Sf. Ioan Botezătorul (29 august) și Înălțarea Sfintei Cruci (14 septembrie)

Nu se fac nunți

În toate posturile și zilele de post de peste an

În preziua și în ziua celor 12 praznice mari (împărătești) = (†)

În săptămâna brânzei: 02-09.03.2008 (22.02-01.03.2009)

În săptămâna luminată: 27.04-03.05.2008 (19-25.04.2009)

De la Nașterea Domnului până la Botezul Domnului (adica de la 25 decembrie și până la 6 ianuarie)

Nu se fac parastase

În ziua celor 12 praznice mari (împărătești) = (†)

Săptămâna brânzei: 02-09.03.2008 (22.02-01.03.2009)

În Postul Mare: sâmbăta săptămâna mare; săptămâna luminată: 27.04-03.05.2008 (19-25.04.2009)

Perioada de la Nașterea Domnului la Botezul Domnului: 25.12-06.01

Zile liturgice (în care nu se săvârșește Sfânta Liturghie)

Miercurea și vinerea în săptămâna brânzei;

Lunea și marțea la începutul Postului Mare; Vinerea mare

În anul 2008, și în ajunul Botezului, care se ține vineri 4 ianuarie, deoarece sâmbăta și duminica nu se ajunează

Al sărbătorii Sf. Mare Mc. Gheorghe, care cade în Miercurea mare.

Excepție: bisericile care au hramul sfântului pot alege să săvârșească prăznuirea în Duminica Floriilor, combinată cu slujba praznicului, conform Tipicului.

Programul Liturgic din Săptămâna Mare, A Patimilor Mântuitorului nostru Iisus Hristos

Duminică 20 aprilie: (+) **Intrarea Domnului în Ierusalim (Florile);**
 +) **Sf. Teotim, Ep. Tomișului;** (*Dezlegare la pește*)
 9.30 AM - *Utenie, 10.30 AM - Sfânta Liturghie.*
 1.00 PM – *Masă de Pește (oferită de Comitetul Doamnelor)*

Joi 24 aprilie: +) Sf. Ierarhi Mărturisitori: Ilie Iorest și Sava, Mitropoliți Transilvaniei; Sf. Ierarh Iosif Mărturisitorul din Maramureș; Sf. Pasicrat și Valentin; Cuv. Elisabeta. *Zi de post.*
 10.30 AM - *Sf. Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare*
 7.00 PM - *Denia celor 12 Evanghelii*

Vineri 25 aprilie: +) Sf. Cuvios Vasile de la Poiana Mărului *Zi de post.*
 10.00 AM – *Pregătirea Sfântului Mormânt*
 12.30 PM – *Vecernia cea Mare, Ceesurile Împărătești*
 7.00 PM – *Denia Prohodului Domnului*

Sâmbătă 26 aprilie: Episcopul Amasiei; Sf. Glafira. *Zi de post.*
 10.30 - *Sf. Liturghia Sf. Vasile Cel Mare*
 11.00 - PM - *Canonul și Utenia Învierii*
 12.00 - AM *Slujba Învierii (Sfintele Paști)*

Duminică 27 aprilie:
 (+) **ÎNVIEREA DOMNULUI (Sfintele Paști)**
Duminica Sfintei Învieri. Toate ale
Praznicului

12.00 PM – *Slujba
 Celei de a Doua Învieri
 (Vecernia Pascală cu
 citirea Sf. Liturghi în
 multe limbi)*

